

ei olleks temmale mitte üht nisuggust lahke südamega ning hallastajat sobra varjuks saatnud, nenda kui teine magga noor inimmenne teiselle tööste olli! Mõtles siis enneses: „Siin woõral maal ja üsna woõra rahiva hulgas ollen minna sel armetumal haigel veel hõpis enam kui minidogi temma ligginenne, ja ei tohhi tedda mitte mahha jätta, waid pean püüdma, temma abiks Samaria-ma mehhe sarnaseks sada!“ — Ja veel teine fibbe murre kippus temma peale separaast, et peagi mollematte rahha kukkud põhjani ollid tühjaks sanud tee-reisi ja selle fullutamisse läbbi, mis haigete tarvis läks. Nende pühhapäwased rided, nende parremad faela rättikud ja sārgid, nende ued sapad, nende höbbedad sõrmusid ja urid, keik, keik piddi korra pääraast ärramüdud fama. Se eest tiisleri norel ausal mehhel olli ommeti iwinaks se suur rõõm, et näggi muist omma hooltandmisest läbbi omma sobra jälle terveks sada. Teine ei moistnud tedda temma triuusse eest mitte süddamelikult kül tännada, hakkas temma faela ümber, ja nuttiis ärdaste se pääraast, et ei joudnud ešsotsa ei milgi kombel mitte sobrale sedda taasuda, et teine olli temma heaks keik ommad parremad rided ja miud warrandusse asjo fullutamud. Tiisleri sel trööstis

tedda ja ütles, et suur Jummal füi lähhäks eddespiddi sedda temmale ennam kui rohkesti jalle taiduma, mis olli katsumud omma wenuale head tehha, ja et ei ükski rištiuminenne ei tohiks nisuggust armastusse tenistusti omma liggimesel, mitte keelsa, liati siis, kui olleks teisega woõral maal ja woõra rahiva hulgas.

Noor sep, kui olli jalle täieste terveks janud, leidis sealt linnaist ühhe auja ja joatkama seppa ammeti meistri jures head tenistusse kohta. Teine noor mees otjis ennele ilma asjata tiisleri ammeti tööd, ja hakkas ainouksi emale minnema. Sõbrad pidid siis raske süddamega teine teisest lahkuma, ja norel seppal olli veel raskeini meel fest, et temmal ei olnud miud ühtegi omma sobruse pakkuda, kui omma süddamelikko tänu. Miud tassumist temmal ei olnud ešsotsa mitte: palka temma ei olnud veel sanud tenida. Temma satis siis omma sobra tee peale, ja kurnanäolissel wiñil jätsid mollemad teine teist Jummalaga, fest et ei olnud suurt lotust, enlast siin Ma peal ennam nähha sada.

Tiisleri ammeti sel läks mitto Saßama riik läbbi, ja ikka sesamma willets luggu sundis temmale, et ehl ei ükski tedda ei tarvitata mitte,